

**หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวน
เรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำการทามาติวินัย**

หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำการทามาติวินัย มีหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อ ๒ ฉบับ ได้แก่ หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๗๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๖/ว ๒๖ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

● เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการ ให้ถือเป็นความลับ หากเป็นบัตรสนเทห์ (จดหมายพ้องหรือกล่าวโทษผู้อื่นโดยไม่ลงชื่อหรือไม่ลงชื่อจริงของผู้เขียน) ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมประภูมิชัดแจ้ง ตลอดจนซึ่พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

● ส่งสำเนาเรื่องราวกล่าวโทษโดยปิดชื่อผู้ร้องเรียนหรือสำเนาบัตรสนเทห์ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวโทษทำการสืบสวนทางลับว่ามีมูลความจริงเพียงใด ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการทามาติวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ทั้งนี้ ให้รับดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับเรื่องทราบ

● ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ได้รับเรื่องราวฯ แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบในทางลับ หลังจากที่ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์ และภายหลังการสืบสวนในเวลาอันสมควร

● ถ้าปรากฏว่า มีความจริงอันเป็นกรณีความผิดทางกฎหมายบ้านเมือง ให้ดำเนินคดีอาญา ถ้าปรากฏมีมูลความจริงเป็นกรณีความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการสอบสวน หรือตั้งกรรมการสอบสวนไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

● ให้ผู้บังคับบัญชาใช้คุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น

● ในการดำเนินการตามขั้นตอนสืบสวนในทางลับเพื่อหาข้อเท็จจริง หากเจ้าหน้าที่ผู้สืบสวนในทางลับได้กระทำการละเมิดต่อข้าราชการผู้ถูกกล่าวโทษหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หน่วยงานต้องรับผิดชอบใช้คำสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

จะเห็นได้ว่าตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแม้ว่าผู้ร้องเรียนจะร้องเรียนโดยใช้รูปแบบบัตรสนเทห์ ก็ตาม แต่เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการกลั่นแกล้ง หรือการร้องเรียนที่เกิดจากความคึกคักของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง รวมทั้งเพื่อประโยชน์ของทางราชการ จึงจำเป็นต้องมีพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อมที่ประภูมิชัดแจ้ง ตลอดจนซึ่พยานบุคคลแน่นอนได้ การร้องเรียนดังกล่าวจึงจะสามารถดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้

ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอคณะกรรมการพิจารณามาตรการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อราชการ ซึ่งคณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๓๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ สรุปได้ว่า

- ให้ถือว่าการให้ข้อมูลหรือการเป็นพยาน หรือการส่งเอกสารหลักฐานเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

● ผู้บังคับบัญชาจะต้องไม่กลั่นแกล้งต่อข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน และจะต้องให้ความคุ้มครองแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือข่มขู่จากผู้ใดกรองเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และในการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลถูกฟ้องร้องในคดีแพ่งหรืออาญาให้ประสานกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเป็นทนายแก้ต่าง

● ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานที่เป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการได้

● คณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจ เพื่อกันบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดไว้เป็นพยาน หรือลดหย่อนพ่อนโทษได้ตามเหตุและผลของเรื่อง

● ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยานสามารถร้องขอความเป็นธรรมต่อ ก.พ. ได้ เมื่อถูกกลั่นแกล้งอันเป็นผลจากการให้ข้อมูลหรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน

● ข้าราชการทุกประเภทถือปฏิบัติตามมาตรการนี้ และองค์การกลางบริหารบุคคลสำหรับข้าราชการแต่ละประเภทอาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้กระบวนการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการเกิดความเป็นธรรม และเหมาะสมตามควรแก่กรณีต่อไป

กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กันยายน ๒๕๕๘